Категорія справи № **521/14869/23: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **06.01.2026.** Зареєстровано: **06.01.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **07.01.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/521/638/26**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **22022230000000114**

Справа № 521/14869/23

Пр-ня по справі № 1кп/521/638/26

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

ВСТУПНА ЧАСТИНА

м. Одеса, Україна

06 січня 2026 року

Хаджибейський районний суд міста Одеси засідаючи у складі:

Головуючого судді - ОСОБА_1

із секретарем судового засідання - ОСОБА_2 , на стадії судового провадження розглянувши кримінальне провадження № 22022230000000114 від 03.05.2022 року, у спеціальному судовому провадженні (in absentia), у відношенні:

ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , який народився в м. Бердськ, Новосибірської області Російської Федерації, громадянина Російської Федерації, працює співробітником 9 Управління Департаменту оперативної інформації 5 служби Федеральної служби безпеки РФ, відомі місця реєстрації і проживанн
в РФ: АДРЕСА_1 ; АДРЕСА_2 ; АДРЕСА_3 ; АДРЕСА_4 , раніше не судимого, у скоєні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК.

Сторони кримінального провадження, які приймали участь на стадії судового провадження, -

з боку обвинувачення: прокурор ОСОБА_4

з боку захисту: захисник - адвокат ОСОБА_5 .

Дане кримінальне провадження розглядалось в порядку спеціального судового провадження (in absentia) без обвинуваченого, який переховуються від правосуддя на території Російської Федерації, яка визнана Верховною радою України державою-агресором.

МОТИВУВАЛЬНА ЧАСТИНА

1.Формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним.

1.1.24.02.2022 року на виконання незаконного наказу представників влади РФ військовослужбовці збройних сил РФ, шляхом збройної агресії з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію України через державний кордон України в Автономні
Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об`єкти, які мають важлив
народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили часткову окупацію території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибел
значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Після початку агресивної війни проти України, з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил РФ, було тимчасово (у період з 01.03.2022 року по 11.11.2022 року) взято під контроль м. Херсон - обласний центр Херсонської області та частину інших населени
пунктів на території Херсонської області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установи, організаціями, іншими об`єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами.

ОСОБА_3 , будучи співробітником 9 Управління Департаменту оперативної інформації 5 служби Федеральної служби безпеки РФ, 31 березня 2022 року (більш точного часу не встановлено), діючи умисно, приймаючи безпосередню участь у вторгненні на територію України, розуміючи характе
своїх дій і передбачаючи їх наслідки, віддав наказ невстановленим під час розгляду провадження особам, з числа працівників федеральної служби безпеки та інших військових підрозділів РФ, які діяли під керівництвом ОСОБА_3 та за попередньою змовою з ними, на затримання та незаконн
утримання потерпілого ОСОБА_6 , а також застосування до останнього тортур та катування.

Так, ОСОБА_3 , діючи за попередньою змовою з невстановленими під час розгляду особами з числа працівників федеральної служби безпеки та інших військових підрозділів РФ, які діяли під його керівництвом та за його наказами, діючи умисно 31 березня 2022 року приблизно о 13:00 годин
проникли у приміщення квартири АДРЕСА_5 , де проживав потерпілий ОСОБА_6 , спільно з членами сім`ї (дружина та неповнолітній син). Далі ОСОБА_3 , спільно з вказаними невстановленими військовими збройних сил РФ, провели у вказаній квартирі незаконний обшук, в ході якого вилучил
та привласнили 5000 доларів США, 1000 Євро, кавоварку «DeLonghi» вартістю 27 000 гривень, ноутбук «Asus» вартістю 15 000 гривень, ноутбук «Samsung» вартістю 15 000 гривень, системний блок комп`ютера, вартістю 13 000 гривень, наручний годинник «Longines» вартістю 2100 Євро
фотоапарат та відеокамеру вартістю 200 доларів США (більш точна ідентифікація майна не встановлена), які належать ОСОБА_6 .

Далі, погрожуючи застосуванням фізичного насильства відносно дружини та неповнолітньої дитини потерпілого, застосовуючи за наказом ОСОБА_3 фізичне насильство відносно ОСОБА_6 , яке виразилось в спричинені невстановленою досудовим розслідуванням особою 4 ударів кулаками
область тулубу, 1 удару по нозі, 1 удару в область голови, одягли на руки потерпілого пластикові стяжки та шапку на обличчя, чим здійснили незаконне його затримання. Після затримання, потерпілого ОСОБА_6 , за наказом ОСОБА_3 , доставили у невстановлене досудовим розслідуванням
приміщення в центрі міста Херсон, де останній незаконно утримувався з 15:00 по 21:00 годин 31 березня 2022 року.

Впродовж всього часу незаконного утримання, ОСОБА_6 із застосуванням фіксації в одному положенні, а саме сидячі на стільці зі зв`язаними за допомогою пластикових стяжок руками, що за наказом ОСОБА_3 супроводжувалось постійним побиттям руками, ногами, прикладом автомата в облас
тулуба, голови, ніг потерпілого, від чого ОСОБА_6 втрачав свідомість. Вказаними особами направлялась на потерпілого автоматична зброя. Імітуючи розстріл, невстановлений досудовим розслідуванням військовослужбовець РФ, здійснив два постріли біля голови ОСОБА_6 з однієї сторони, щ
супроводжувалось погрозами позбавлення життя потерпілого, його дружини та дитини, завдавши йому сильних моральних та психічних страждань.

Близько 21.00 год. 31.03.2022 року, після отримання в результаті застосування катувань та тортур, згоди ОСОБА_6 на співпрацю з працівниками федеральної служби безпеки РФ, підписання відповідних документів, останнього звільнено шляхом вивезення на авто до перехрестя вул. Української т
Київської в м. Херсоні.

Таким чином, ОСОБА_3 , перебуваючи на території м. Херсон, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та бажаючи їх настання, віддав наказ підлеглим особам з числа військових підрозділів РФ на вчинення нападу на цивільну особу, на пограбування цивільних осіб і конфіскації приватного
майна особи, на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме: незаконне утримання, застосування тортур і катування (завдання ударів по різним частинам тіла) цивільної особи ОСОБА_6 .

1.2.Суд кваліфікує дії обвинуваченого ОСОБА_3 за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК, за кваліфікуючими ознаками: віддання наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням та на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни (напад на цивільну особу, пограбування цивільних осіб і конфіскаці
приватного майна, жорстоке поводження з цивільним населенням, незаконне утримання, застосування тортур і катування), що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість, яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб.

2.Міжнародне законодавство, яке регулює вчинення воєнних злочинів.

2.1.Напад на цивільну особу.

Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року, у п. п. 1, 2 ст. 51 /Захист цивільного населення/ встановлює: Цивільне населення й окремі цивільні особи користуютьс
загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктами нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

У п. 1 ст. 75 /Основні гарантії/ Додаткового протоколу, встановлено: Тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями («Пр
поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях», «Про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі», «Женевської конвенції про поводження з військовополоненими», «Женевської конвенції про захист цивільного населення під ча
війни») або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у. цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інши
переконань, національного. Чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших. Подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Пункт 2 ст. 75 /Основні гарантії/ Додаткового протоколу, передбачає: Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: a)насильство над життям, здоров`ям і фізичним т
психічним станом осіб, зокрема (серед іншого): a.2)катування всіх видів - фізичні чи психічні; a.3)тілесні покарання; b)знущання над людською гідністю зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; c) взяття заручників; d
колективне покарання; і e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Пункт 3 ст. 75 /Основні гарантії/ Додаткового протоколу, також встановлює: Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов`язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком
випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

2.2.Пограбування цивільних осіб і конфіскація приватного майна особи.

Стаття 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, встановлює: пограбування забороняється.

Пунктом g ст. 23 та ст. 46 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї від 18 жовтня 1907 року, яка набрала чинності для України 24.08.1991 року: Забороняється - знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків коли таке знищення або захоплення настійн
вимагається військовою необхідністю; Приватна власність не підлягає конфіскації.

2.3.Жорстоке поводження з цивільним населенням; незаконне утримання, застосування тортур і катування.

А)Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, у статтях встановлює:

Особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є /ст. 4 Конвенції/.

Жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей /ст. 31 Конвенції/.

Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури
тілесні покарання, каліцтва та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей /ст. 32 Конвенції/.

Захоплення заручників забороняється /ст. 34 Конвенції/.

Серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисн
спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров`ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, щ
перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно /ст. 147 Конвенції/.

Б) п. a, b, c) 2 ч. 2, ч. 3 ст. 75 Додаткового Протоколу до Женевського конвенції від 12.08.1949 року що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 року, встановлює, що:

2. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: a) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

a.1) вбивство;

a.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

a.3) тілесні покарання;

a.4) каліцтво;

b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; c) взяття заручників;

3. Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов`язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особ
повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

3.Питання виклику обвинуваченого, в умовах спеціального судового провадження (in absentia).

3.1.Судом приймались заходи не тільки для офіційного сповіщення ОСОБА_3 в порядку передбаченому законом, але й для встановлення його актуального місця знаходження та виклику в судове засідання для участі у розгляді вказаного кримінального провадження. Оскільки ОСОБА_3 є громадяни
РФ, перебуває на території держави-агресора і йому обґрунтовано неможливо вручити повістку, судом на кожне судове засідання були здійснені наступні заходи: 1)повістка про виклик особи, була опублікована у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження (в газет
Урядовий кур`єр та Голос України); 2)здійснено повідомлення на сайті Офісу Генерального прокурора України про виклик обвинуваченого ОСОБА_3 до суду; 3)здійснено повідомлення про виклик обвинуваченого ОСОБА_3 на сайті Хаджибейського районного суду міста Одеси та в Телеграм канал

3.2.Оскільки відомостей про належне сповіщення обвинуваченого судом отримано не було, судом прийнято рішення про встановлення актуальних відомостей у відношенні, як самого обвинуваченого, так і його сім`ї. Метою таких дій була необхідність належного сповіщення особи про зміс
кримінального провадження що розглядається у відношенні обвинуваченого ОСОБА_3 ; місце, час, дату судових засідань; що обвинувачений представлений захисником і ОСОБА_3 має можливість навіть без явки до суду спілкуватись із ним, надавати поради, отримувати правову консультацію
використовувати активну юридичні можливості у своєму захисті.

3.3.Так, 18.02.2025 року на виконання зазначеної мети, дано доручення органу досудового розслідування в порядку ст. 333 КПК на встановлення актуальної інформації щодо місця роботи ОСОБА_3 ; надати посвідчення/документи громадянина ОСОБА_3 з фотографією особи станом на 2022-202
роки; встановити актуальну інформацію щодо місця проживання/перебування ОСОБА_3 , а також контактів (номеру телефону, особиста та робоча електронні пошти); здійснити спроби повідомлення ОСОБА_3 про дату, час та місце проведення судового засідання. Така інформація повинна бут
представлена з наданням підтверджуючих документів.

3.4.Орган досудового розслідування за допомогою Служби Безпеки України, провів ґрунтовну оперативну роботу для встановлення відповідних відомостей. За результатами виконання доручення було встановлені відомості щодо самого ОСОБА_3 , його ймовірного місця перебування, точного місц
роботи і посади, декількох мобільних номерів телефонів, які зареєстровані у Російській Федерації; а також відомості щодо близьких осіб: сина, доньки, брата. Так встановлено, що ОСОБА_3 документований паспортом громадянина РФ серії НОМЕР_1 , виданий 27.06.2001 року, 542013 ОВД
Бердського району Новосибірської області, використовує номери мобільного телефону зареєстрованого у РФ НОМЕР_2 , НОМЕР_3 , НОМЕР_4 , користується соціальними мережами: ІНФОРМАЦІЯ_18, ІНФОРМАЦІЯ_19; електронна поштова скринька: ІНФОРМАЦІЯ_2 Під час окупаці
Херсонської області військами РФ та в теперішній час займає посаду співробітника 9-го управління 5-ї служби ФСБ Російської Федерації.

3.5.Встановлені відомі місця проживання ОСОБА_3 на території РФ: 1) АДРЕСА_6 ; 2) АДРЕСА_7 ; 3) АДРЕСА_3 ; 4) АДРЕСА_8 (готель); 5) АДРЕСА_9 (готель « ІНФОРМАЦІЯ_3 »); 6)АДРЕСА_11; 7) АДРЕСА_4 .

3.6.За результатами виконання вказаного доручення Служба Безпека України, 18.09.2025 року о 04:22 PM (16:22) годин та о 04:21 PM (16:21) відповідно на встановлені адреси електронної пошти ІНФОРМАЦІЯ_4 (особиста пошта) та ІНФОРМАЦІЯ_5 (службова пошта ФСБ Росії) направили судов
повістку про виклик обвинуваченого ОСОБА_3 в судове засідання на 25.09.2025 року на 16:00 годину для участі у судовому засіданні. Так само, 13.11.2025 року о 06:39 PM (18:39) годин Служба Безпеки України на зазначені адреси електронної пошти ІНФОРМАЦІЯ_4 (особиста пошта) т
ІНФОРМАЦІЯ_5 (службова пошта ФСБ Росії) направили судову повістку про виклик обвинуваченого ОСОБА_3 в судове засідання на 17.11.2025 року на 15:00 годину для участі у судовому засіданні. В той же день, тобто 13.11.2025 року о 10:58 годин Служба Безпека України на встановлений номер
мобільного телефону обвинуваченого ОСОБА_3 НОМЕР_2 , зареєстрованого у Російській Федерації за допомогою інтернет месенджера «Telegram» о 10:38 годин та 10:58 годин, направили повістку про виклик до суду в кримінальному провадженні на 17.11.2025 року на 15:00 годину. У повісти
зазначені відомості щодо суті кримінального провадження за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК /воєнні злочини/; про необхідність з`явитись до Хаджибейського районного суду міста Одеси 17.11.2025 року о 15:00 годині; про факт його захисту адвокатом ОСОБА_5 , із зазначенням його мобільного номер
телефону та необхідності зв`язатись з ним для погодження правової позиції у провадженні.

3.7.За результатами такого сповіщення, можливо було переконатись, що ОСОБА_3 у інтернет месенджері «Telegram» отримав вказані сповіщення про виклик, про що свідчить електронні відмітки такого отримання. Після отримання сповіщення на офіційну пошту ФСБ Росії, електронна пошта з яко
було направлено сповіщення була заблокована. Відповідно вказані факти підтверджують належне сповіщення ОСОБА_3 про дату, час та місце судового розгляду.

3.8.Даючи аналіз викладеним заходам сповіщення, суд звертає увагу на ухвалу у справі № 521/8183/23, провадження № 1-кп/521/804/24 за обвинуваченням Особи № 1 у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 3 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК.

3.9.У вказаному рішенні, суд звертав особливу увагу на обмеження у засобах сповіщення обвинуваченої про її кримінальне переслідування та у випадку відсутності обвинуваченої у суді під час розгляду у відношенні неї кримінального провадження, може бути непоправно порушений принцип прав
«Audi Alteram Partem» - лат. «вислухай і іншу сторону».

3.10.Для уникнення таких негативних наслідків для обвинуваченої, необхідно дотриматись ряду принципів, які викладені наприклад у Рішенні Європейського суду за наслідками розгляду рішення Апеляційного суду Палати лордів Сполученого Королівства (від 20.02.2002 року). Вказане Рішенн
ЄСПЛ ухвалене 09.09.2003 року і має назву «Справа Ентоні Джонса проти Сполученого Королівства (Заява № 30900/02)».

3.11.Так, у вказаному Рішенні ЄСПЛ можливо побачити, як національний суд Англії, сформував принципи якими повинні керуватись англійські суди у відношенні розгляду справи обвинуваченого за його відсутності. Ці принципи наступні:

«1)Обвинувачений, як правило, має право бути присутнім на судовому засіданні та право бути представленим у суді;

2)Від цих прав обвинувачений може відмовитися, окремо чи разом, повністю або частково. Відмова від них може бути повною, якщо він, знаючи або маючи можливість знати, коли і де відбуватиметься судовий розгляд, навмисно і добровільно відсутній та/або відмовляється від інструкцій осіб, як
його представляють. Відмова від них може бути частковою, якщо обвинувачений, присутній і будучи представленим із самого початку, в ході судового розгляду поводиться таким чином, що перешкоджає належному ходу розгляду, та/або відмовляється від інструкцій осіб, які його представляють;

3)Суддя першої інстанції на свій розсуд вирішує, чи має судовий розгляд проходити або продовжуватися за відсутності обвинуваченого та/або його законних представників;

4)Цей розсуд має здійснюватися з великою обережністю, і тільки в окремих і виняткових випадках він має бути використаний на користь проведення або продовження судового розгляду, особливо якщо обвинувачений не представлений особисто.

5)При здійсненні цього розсуду справедливість щодо захисту має першорядне значення, але справедливість щодо звинувачення також має братися до уваги. Суддя повинен взяти до уваги всі обставини справи, включаючи, зокрема: (i)характер та обставини поведінки обвинуваченого, що виразилос
у відсутності на судовому засіданні або його зриві, залежно від обставин справи, і, зокрема, чи була його поведінка навмисною, добровільною і такою, що особа явно відмовляється від права на явку; (ii) чи може відкладення призвести до того, що обвинувачений буде затриманий або з`явитьс
добровільно та/або не зриватиме судовий розгляд; (iii) ймовірна тривалість такої перерви; (iv) чи представлений обвинувачений, хоч і відсутній, чи бажає бути представленим у суді, чи своєю поведінкою відмовився від права на представництво; (v) чи можуть законні представники відсутньог
обвинуваченого отримувати від нього інструкції під час судового розгляду та якою мірою вони можуть подати його захист; (vi) ступінь невигідності для обвинуваченого неможливості викласти свою версію подій з огляду на характер доказів проти нього; (vii) ризик того, що присяжні зроблят
неправильний висновок про відсутність обвинуваченого; (viii) серйозність злочину, який зачіпає обвинуваченого, жертву та громадськість; (ix) загальний інтерес суспільства та особливий інтерес потерпілих та свідків у тому, щоб судовий розгляд відбувся у розумні строки після подій, до яких вон
належить; (x) вплив затримки на спогади свідків; (xi) якщо обвинувачених декілька і не всі вони зникли, небажаність роздільного судового розгляду та перспектива справедливого судового розгляду для обвинувачених, які є присутніми;

6)Якщо суддя вирішує, що судовий розгляд має відбутися або продовжитися без обвинуваченого, який не має представника, він повинен забезпечити справедливий судовий розгляд, наскільки це дозволяють обставини. Зокрема, він повинен зробити розумні кроки, як під час свідчень, так і під ча
підбиття підсумків, щоб виявити слабкі місця у версії звинувачення та навести такі аргументи на користь обвинуваченого, які дозволяють докази. Під час підбиття підсумків він має попередити присяжних, що його відсутність не є визнанням вини і нічого не додає до версії звинувачення».

3.12.Порівнюючи вказані принципи до обставин національної справи, необхідно зазначити, що даний суд досить обережно проводив думку щодо розгляду провадження за відсутності обвинуваченого. Захисту надавались всі можливі засоби для спростування обвинувачення. Сам суд прийняв во
можливі заходи для виклику та сповіщення обвинуваченого, не обмежившись лише загальним порядком сповіщення обвинуваченого про розгляд провадження, що передбачений у Законі.

3.13.Чи можливо вказане провадження визнати виключним випадком, за яким можливо ухвали вирок без обвинуваченого? На моє переконання так.

3.14.Суд виходить з наступного. ОСОБА_3 не є рядовим, звичайним громадянином, який випадково потрапив у складні життєві обставини, пов`язані з порушенням кримінального закону. Він професійний фахівець спеціальної державної служби, яка створена задля збору та аналізу інформації у будь
який спосіб, в тому числі за допомогою фізичного та психологічного насилля. Маючи відповідну фізичну підготовку та інтелектуальні здібності, його завдання під час окупації України полягало у зібранні, дослідженні і вивченні інформації щодо ворога (українців), в тому числі у знищенні громадян
українського походження, які не бажали співпрацювати з Російською Федерацією. На додаток, під час вторгнення на територію іншої суверенної держави, окрім пошуку військових, які захищають Україну для їх знищення, його ціллю було створення умов для підриву законної влади держави Україн
на власних територіях та захоплення влади на насильницько загарбаних територіях. Розуміючи складову своєї професійної діяльності та тих завдань, які поставлені перед ним вищим політичним керівництвом РФ, він не міг не усвідомлювати наслідки від власних дій на шкоду суверенітету т
обороноздатності іншої, незалежної держави.

3.15.Суд враховує, що кримінальне правопорушення вчинене майже в умовах неочевидності, оскільки події розгортались та мали місце в той проміжок часу, коли війська Російської Федерації захоплювали м. Херсон. Відповідно очікувати свідків, які б були надані подією марна справа. Війна н
залишає свідків. Тому показання потерпілого ОСОБА_6 та свідка ОСОБА_7 на думку суду, вдало підтверджують факти вчинення нападу на цивільну особу, пограбування приватного майна, жорстоке поводження, незаконне утримання, застосування тортур та катування. Активну участь у таких дія
ОСОБА_3 розкриває потерпілий. В подальшому, коли ОСОБА_7 зміг уникнути смерті від рук російських спец служб, ОСОБА_3 створював умови переслідування та гонитви за потерпілим, з метою фізичного знищення останнього.

3.16.Тобто характер та обставини поведінки обвинуваченого, показують розуміння ним негативних наслідків власних дій. Так само, суд сприймає як мовчазну згоду обвинуваченого на проведення судового розгляду в порядку in absentia, оскільки він отримавши судовий виклик, отримавши відомост
про свого захисника, якого йому надано безкоштовно державою, не бажає скористатись своїм правом на захист, відмовляючись від будь-якої участі у вказаному провадженні. Суд сприймає поведінку ОСОБА_3 , як навмисну, як таку, що особа свідомо проявляє, відмовляючись від права на явку і н
можливість спростування обвинувачення.

3.17.Добровільність дій ОСОБА_3 серед іншого підтверджується його поведінкою. Відомий тезис з філософії: «Все, що починає існувати, повинно мати причину існування»1, можливо агрегувати до людських дій. Причина повинна бути у кожній дії людини, оскільки це явище, що породжує вчинок
І хоча ОСОБА_34 вважав, що з цілі може виходити закон причини зв`язку, але не навпаки, для нашого аналізу це не має жодного значення. Ціллю було захоплення суверенної держави Україна, повалення конституційного порядку, встановлення влади Російської Федерації на території України аб
приєднання України до Росії. Причиною є структурна, комплексна, організована, історична ненависть до української нації, української культури, української ідентичності.

3.18.Відповідно, якщо хтось шукає беззаперечних доказів причини таких злочинних дій ОСОБА_3 , треба вирушати на лінію зіткнення на Сході України, де російські солдати такому шукачу правди «забезпечать належні та допустимі докази своєї правової позиції». Для даного суду зміст активни
дій ОСОБА_3 , які описані потерпілим, є достатнім підтвердженням намірів особи на вчинення воєнних злочинів на території України. А відомостей контррозвідки СБУ достатньо для визнання факту сповіщення ОСОБА_3 про дату, час та місце розгляду провадження - достатнім задля висновку пр
належну обізнаність останнього про правосуддя у відношенні нього.

3.19.Окремо, суд розглянув питання: чи може відкладення провадження призвести до того, що обвинувачений буде затриманий або добровільно з`явиться? Оцінюючи події активних бойових дій на Сході України та свідому відмову обвинуваченого від явки до суду, обґрунтованих підстав вважати
що ОСОБА_3 з`явиться добровільно, або буде затриманий правоохоронними органами - немає. Більше шансів, що останній буде знищений в ході законних дій Збройних Сил України та Служби Безпеки України під час захисту України. Судом в цілому протягом 2023 - 2025 років приймались активн
заходу для виклику обвинуваченого та забезпечення його явки до суду, а тому продовжувати будь-які заходи у цьому напрямку є нераціональним.

3.20.Оскільки обвинувачений, як зазначено вище, представлений професійним адвокатом - захисником, немає підстав вважати, що загальний судовий розгляд був несправедливий. Суд максимально сприяв стороні захисту у реалізації своїх прав під час дослідження доказів та прийняття заходів н
розшук і сповіщення обвинуваченого. Жодне процедурне питання не вирішувалось без захисника.

3.21.Хоча захисник не мав контакт з обвинуваченим, суд враховує, що ОСОБА_3 добровільно, свідомо відмовився від бажання надати поради або отримати консультацію у професійного захисника. У даному випадку неможливо зобов`язати особу подбати про власну безпеку та власні інтереси
Україні, якщо людина не бажає такого розвитку подій.

3.22.Оскільки ОСОБА_3 був свідомий своєї відмови від участі у кримінальному провадженні, суд не надає грунтовного аналізу ступеню невигідності для обвинуваченого неможливості викласти свою версію подій з огляду на характер доказів проти нього. Ми не можемо надавати оцінку таком
фактору, оскільки ОСОБА_3 самостійно нехтує власними інтересами і власною судовою перспективою в Україні. Отримавши відповідне сповіщення від суду про кримінальне переслідування за особливо тяжкий злочин, якщо не власна безпека, то щонайменше інстинкт самозбереження повинен бу
вимагати від ОСОБА_3 прийняти участь у судовому розгляді хоча б на відстані (шляхом відеоконференції), де його безпека очевидно гарантується. При такому порядку речей, він мав можливість стверджувально показати суду власну правову позицію і бажання казати лише правду. Натомість ді
обвинуваченого лише підтверджують позицію обвинувачення, щодо свідомого ухилення від правосуддя. Той факт, що ОСОБА_3 є громадянином іншої держави, не впливає на зміст процедури у суді в Україні. Навпаки, останньому будуть надані всі відомі у цивілізованому світі юридичн
можливості для захисту власних інтересів.

3.23.Застосування таких засобів аподиктично повинно призвести до об`єктивного та неупередженого дослідження представлених стороною обвинувачення доказів, для того, щоб уникнути навіть імовірної судової помилки. Аналіз позиції сторони захисту, яка до речі не була пасивною під ча
дослідження доказів, надав можливість суду, побудувати власні імовірні версії розвитку подій, які могли бути висловлені ОСОБА_3 у випадку участі у судовому засіданні.

3.24.Серйозність злочину, який інкримінується обвинуваченому та загальний інтерес суспільства, судом врахований і даному факту буде надана оцінка нижче у вироку. В тому числі надана оцінка показам потерпілого та свідків, які надали їх суду у змагальному процесі. Очевидно, що затримка
допиті потерпілого і свідків призвела б до втрати змістовної доказової інформації.

3.25.Повертаючись до принципу «Audi Alteram Partem», суд зазначає, що цей принцип справді є фундаментальним для будь-якої правової держави. Більш докладно це питання досліджено в ухвалі Малиновського (Хаджибейського) районного суду міста Одеси від 05.07.2024 року2. Разом з тим,
будь-якого правила завжди існують виключення, окрім того, за своїм змістом воно не є абсолютним. Якщо обвинувачений свідомо ухиляється від участі у провадженні; переховується від правосуддя, розуміючи невигідність для себе участь у судовому процесі; будучи особою з професійним
розвідувальними навичками, маючи високі інтелектуальні здібності, критичне мислення та володіння технологіями спілкування, соціальної адаптації та прийняття рішень у складних умовах, маючи обізнаність у правоохоронній сфері, розуміючи методи, засоби та способи кримінальног
переслідування, умисно створює ситуацію неможливості загального судового провадження, суд має право відступити від традиційної судової процедури та застосувати спеціальне судове провадження in absentia, що дозволить захистити інтереси не тільки суспільства, але й інтереси правовладдя.

3.26.Суд врахував при цьому, що подальше відкладення судового розгляду очевидно негативно вплине на існуючи докази. Окрім того, досліджуючи докази надані стороною обвинувачення, суд підкреслив для себе все що може бути вигідним для обвинуваченого. Факти, обставини та інформація, щ
могла бути використана на користь обвинуваченого була досліджена з ще більшою увагою та прискіпливістю. При цьому, неявка обвинуваченого на суд, не була використана судом як підстава вини.

3.27.Суд враховує також, що Європейський суд з прав людини, ніколи не визнавав порушення Конвенції, коли обвинувачений, повністю інформований про судовий процес проти нього, добровільно відмовився від участі в ньому. Наприклад, Рішення ЄСПЛ у справах Пуатрімоль проти Франції (1993
18 EHRR 130, p 146, п. 35; Пелладоа проти Нідерландів (1994) 19 EHRR 81, p 94, п. 40; Лала проти Нідерландів (1994) 18 EHRR 586, p 597, п. 33.

3.28.Практика Європейського суду у даному випадку не допомагає обвинуваченому, а навпаки вона створює розумний баланс між інтересами правосуддя та інтересами обвинуваченого.

3.29.Окрім того, помилково розглядати вказане питання тільки в інтересах обвинуваченого. Метою судового розгляду є відправлення правосуддя таким чином, щоб не було жодних сумнівів чи шансів на помилку, наскільки це тільки може бути можливим у людській спосіб, а не інтереси лише одніє
сторони.

3.30.Той, хто добровільно вирішив не користуватися правом, не може скаржитися на те, що він втратив переваги, які міг би отримати, якби скористався цим правом. Якщо обвинувачений добровільно вирішив не користуватися своїм правом на явку, він не може заперечувати справедливість судового
розгляду на тій підставі, що воно пішло іншим шляхом, ніж той, яким воно пішло б, якби він був присутній і був представлений.

3.31.У даному випадку вирішальним для суду є той факт, що ОСОБА_3 умисно та усвідомлено відмовився від свого права на участь у судовому розгляді справи проти нього. Переховуючись від правосуддя, він автоматично не бажає встановлення тих фактів і обставин у яких він обвинувачується. Н
бажання підтримати діалог із судом, після отримання належним чином сповіщення про виклик до суду і повідомлення про зміст кримінального обвинувачення, а також про можливість дати поради і отримати консультацію від професійного захисника, лише доводять висновки суду про бажанн
обвинуваченого спотворити сам зміст правосуддя в Україні.

3.32.Таким чином, суд оцінивши всі ризики для справедливого судового розгляду та невигідності для обвинуваченого у випадку проведення судового розгляду за його відсутності, прийшов до висновку, що можливо розглянути дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого, в порядк
in absentia, оскільки обвинувачений ОСОБА_3 добровільно, свідомо відмовився від участі у судовому провадженні, маючи достатньо можливостей висловити свою незгоду з пред`явленим обвинуваченням, в тому числі засобами відеоконференц зв`язку.

4.Докази на підтвердження встановлених судом обставин.

4.1.Вина обвинуваченого ОСОБА_3 у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК повністю доказана і підтверджується зібраними доказами.

I.Усні докази (показання).

4.2.Показами потерпілого ОСОБА_6 , який допитаний в судовому засіданні показав, що працює заступником начальника ІНФОРМАЦІЯ_6 - начальник відділу рекрутингу. На початок широкомасштабного вторгнення, тобто на 24.02.2022 року, він працював на такій самій посаді. Коли у м. Херсо
почали заходити війська РФ, їм була надана вказівка сховати всі необхідні документи і печатки, іншу частину знищити, потім розосередитись і знаходиться за місцем проживання, або у будь-яких інших безпечних місцях. Також були надані вказівки по можливості надавати інформацію про місц
дислокації ворога, техніки та матеріальних засобів. Вказівки в тому числі були надані керівником ІНФОРМАЦІЯ_6 ОСОБА_8 . Спільно з ним проведені були заходи щодо приховування телефонів, документів і зброї. 31.03.2022 року приблизно о 13.00 годині до нього до дому прийшли військові РФ
Він в цей час знаходився разом із двома іншими працівниками ІНФОРМАЦІЯ_6, спілкувались щодо існуючої оперативної обстановки в м. Херсон. Коли йому зателефонувала дружина, з її розмови стало ясно, що в нього вдома військові РФ. Вони повідомили, що якщо він не прибуде місц
мешкання, то вже не побачить дружину та неповнолітнього сина. Поспілкувавшись з ОСОБА_8 , а також із знайомим співробітником СБУ, ОСОБА_6 вибудував певну історію свого життя, повноважень та оперативного інтересу, яку він повідомить військовим РФ і буде намагатись врятувати свої
сім`ю. Перед приїздом додому, він через сусіда дізнався оперативну обстановку біля будинку та у своїй квартирі. Прибувши на місце, він побачив біля будинку багато військових РФ, вони також були у під`їзді, на кожному поверсі і в тамбурі. Коли зайшов до квартири, йому представився головним
цієї групи чоловік на ім`я ОСОБА_9 . Він представився співробітником ФСБ. В квартирі він побачив, що відбувся грубий обшук його помешкання. Під час спілкування з ОСОБА_9 , останній намагався отримати у нього інформацію щодо працівників ІНФОРМАЦІЯ_6 та інших військових, як
залишились в м. Херсоні, їх місця проживання, знаходження. Інформацію про їх родини і контактні телефони. Оскільки ОСОБА_6 намагався обманювати і лукавити з приводу такої інформації, до нього почали застосовувати фізичну силу, катування та побої. Його пояснення з приводу того, що він
інвалідом III-ї групи і, що в нього був обмежений доступ до керівництва ІНФОРМАЦІЯ_6 та інших військових, не брали до уваги, відповідно його за допомогою сили зв`язали, закрили очі та виволокли з квартири і вивезли в невідомому напрямку. Привезли до приміщення, де продовжили страш
катування, побиття, мордування. Висловлювали погрози фізичною розправою його та його сім`ї. Двічі імітували його розстріл зі зброї у потилицю. Після цього, під час спілкування, вони дійшли згоди про можливу співпрацю ОСОБА_6 на ФСБ. Саме завдяки такій постановці питання, ОСОБА_
зміг залишитись живим і його відпустили під вказаною умовою. Коли він повернувся додому, то був дуже сильно травмований. В зв`язку із сильним затисканням рук мотузкою, обидві кінцівки рук, майже не працювали. Одразу він з іншого телефону повідомив свого керівника та представника СБУ
про вказані факти і почалась операція по вивезенню його та сім`ї з окупованого м. Херсона. Виїзд з м. Херсон також був ускладнений військовими діями. Після виїзду з м. Херсона, він переховувався і змінював декілька разів місця проживання. В один з днів, знаходження у м. Миколаєві, до нього
приходили незнайомі особи, які на його думку, намагались його знищити. Також телефонував вказаний співробітник ФСБ ОСОБА_22 , однак ОСОБА_6 зупинив розмову і виключив телефон. Всі відомості про обставини його катування і переслідування ОСОБА_6 повідомив співробітникам
військової контррозвідки та СБУ. Також ОСОБА_6 підтвердив, що під час незаконного обшуку ФСБ у нього вдома, зникли гроші в сумі 5000 доларів США та 1000 Євро, кофе-машина, фотоапарат, ноутбуки, комп`ютерний процесор, чемодан, пледи, велосипед та ще деякі речі і предмети.

Окремо судом з`ясовано що жодного військового РФ він ідентифікувати не може, оскільки вони були з балаклавами на обличчі. Єдиний кого він побачив в обличчя, коли знаходився в невідомому приміщенні був ОСОБА_9 - співробітник ФСБ. Для ідентифікації особи, з ОСОБА_6 працюва
художник портретист, після цього відбулось впізнання і за фото знімком він впізнав ОСОБА_3 , як особу на ім`я ОСОБА_9 . Впізнав його за рисами обличчя, вилицями, очами. Головним елементом обличчя, він виділив очі, які неможливо забути. Вони були дуже питливі та за емоцією зі злістю т
навіть гострою ненавистю. Хоча фото є більш молодої особи, він переконував суд, що це саме та особа, яка здійснювала катування і представилась співробітником ФСБ ОСОБА_22 . Про те, що вказана особа ОСОБА_3 , потерпілому повідомили співробітники СБУ.

В судовому засіданні 25.09.2025 року потерпілий ОСОБА_6 оглянувши фотокартки надані розвідкою СБУ, стверджувально впізнав на них особу, як ОСОБА_3 . Опис обличчя та деталі встановлених СБУ фактів, судом буде описаний нижче у вироку.

4.3.Показами свідка ОСОБА_13 , який допитаний в судовому засіданні показав, що працює начальником відділу забезпечення ІНФОРМАЦІЯ_6 . На час вторгнення військ РФ працював на такі самій посаді. Обвинуваченого ОСОБА_3 не знає і ніколи не бачив. Потерпілого ОСОБА_6 знає, я
товариша по службі з 2007-2008 років. Підтримує з ним службові та товариські стосунки. Підстав обмовляти обвинуваченого та потерпілого у нього немає. Свідок ОСОБА_13 показав, що очевидцем будь-який подій вчинення правопорушення у відношенні потерпілого ОСОБА_6 він не був. Деяк
деталі подій, що з ним відбулись, він знає лише зі слів потерпілого. Йому відомо, що приблизно 31 березня 2022 року, коли ОСОБА_13 знаходився разом з ОСОБА_6 в окупації в м. Херсон, останньому зателефонувала дружина та повідомила, що до них приїхали «гості» (представники збройних си
РФ) і якщо він не приїде, їх життю і здоров`ю загрожує небезпека. ОСОБА_6 поїхав додому. Перед цим прийняв заходи знищення інформації з телефонів та сховав ключі. В подальшому його захопили у полон, де били та катували. Також у нього проводили неодноразово обшуки, де зникли його
особисті речі.

4.4.Показами свідка ОСОБА_14 , який допитаний в судовому засіданні показав, що ОСОБА_3 він не знає. За обставинами провадження показав, що він станом на початок війни проживав в м. Херсон і проходив військову службу в ЗСУ. Його сусідом за місцем проживання був потерпілий ОСОБА_6
В один з днів приблизно у березні-квітні 2022 року, коли місто вже було окуповано військами РФ, йому зателефонувала донька і повідомила, що його розшукують військові РФ. Коли він прибув до дому, він мав спілкування з представником ФСБ. Зі слів ОСОБА_6 , він вдома зберігав зброю. Післ
того, як ОСОБА_14 видав зброю і його документи перевірили військові російської Федерації та представник ФСБ, його відпустили. ОСОБА_6 забрали з мішком на голові і увезли в невідомому напрямку.

Щодо особистості представника ФСБ, свідок показав, що він його обличчя не бачив, оскільки він завжди носив медичну маску на обличчі. Достеменно впізнати вказану особу свідок не може. Описав його як людину: зріст 178 см., з темним волоссям, щетина, худорлявої статури, 40 років, на руках
волосся.

4.5.Показами свідка ОСОБА_7 , яка показала, що є дружиною потерпілого ОСОБА_6 . Обвинуваченого ОСОБА_3 не знає. За обставинами провадження показала, що після захоплення м. Херсон російськими військами, вона разом з чоловіком продовжували знаходитись в окупованому м. Херсон. Приблизно 30 березня 2022 року ОСОБА_7 знаходилась вдома, разом з неповнолітнім сином. Вона почула, що хтось виламує двері і одразу в квартиру забігли група чоловіків, приблизно 6 чоловік у масках у воєнній формі. Один чоловік був у чорній одежі та у масці, який і проводив допит. Вони провели обшук квартири і як вона в подальшому з`ясувала, викрали грошові кошти та коштовні речі. Допит чоловік у чорній одежі проводив окремо кожного, в різних кімнатах: її та неповнолітнього сина, з приводу чоловіка і знайомих військових. Вона вимушено під тиском зателефонувала чоловіку та попросила приїхати, оскільки військові загрожували фізичною розправою. Чоловік приїхав, його також почав допитувати окремо на кухні чоловік у чорній одежі. За звуками та стонами ОСОБА_7 здалося, що чоловіка катували та застосовували фізичну силу. Після цього, його увезли з невідомому напрямку. Вже пізно увечері, він з`явився і був фізично дуже виснажений та з тілесними ушкодженнями. Зі слів чоловіка вона дізналась, що його в якомусь підвалі катували. Через приблизно 7 днів, вони змогли виїхати з м. Херсон на підконтрольну Україні територію.

Під час перехресного допиту, свідок ОСОБА_7 показала, що не може впізнати жодної особи, серед військових Російської Федерації, які напали на неї в квартирі, незаконно проводили обшук та допитували. Особу в чорній формі також впізнати не зможе. Окрім очей свідок не бачила тіла вказаної людини. Особливих прикмет на ньому також не було. Всі частини тіла були покриті одягом. Можливо (це припущення свідка) у випадку, коли для впізнання представлять особисто таку людину, вона за рухами, голосом та повадками змогла б його впізнати. Зі слів чоловіка він також не бачив обличчя чоловіка,який їх допитував.

II.Документи докази.

4.6.Повідомленням про вчинення кримінального правопорушення від 02.05.2022 року, начальника відділу Департаменту військової контррозвідки 7 управління 5 відділу на ім?я Начальника СВ ІНФОРМАЦІЯ_21. Відповідно до повідомлення, встановлено під час здійснення заходів контррозвідувального забезпечення національних військових формувань Херсонської області, що заступник начальника 9 управління ДОІ ФСБ РФ ОСОБА_3 можливо вчинив низку правопорушень, зокрема порушення законів та звичаїв війни, збір та передача РФ відомостей, що становлять державну таємницю, з метою зміни меж території державного кордону України.

Встановлено, що після окупації м. Херсон представниками збройних сил РФ 26.03.2022 року, ОСОБА_3 очолив загін співробітників ФСБ, метою якого було виявлення та затримання співробітників правоохоронних органів України, військовослужбовців, учасників АТО (ООС) та проукраїнських активістів, які залишилися у м. Херсон та на території Херсонської області. Під час затримання та допиту українських військовослужбовців та правоохоронців проявляв особливу жорстокість (побиття, загроза вбивства родини) та під фізичним впливом змушував надавати йому інформацію про місцеперебування українських військових та інших представників національних військових формувань.

Зокрема, ОСОБА_3 , взявши сім`ю в заручники, 31.03.2022 року виманив та затримав офіцера Збройних Сил України. В умовах фізичного та психологічного тиску військовослужбовець ЗСУ був детально допитаний ОСОБА_3 про порядок організації призову, формування ТрО місцезнаходження підрозділів ЗСУ та інших військових формувань командного складу, тощо. Через постійне побиття та залякування вбивством з боку ОСОБА_3 , військовослужбовець ЗСУ вказав на відомі йому адреси місць проживання співслужбовців. Після військовослужбовець ЗСУ був завербований ОСОБА_3 надавши письмове зобов`язання про конфіденційне співробітництво з органами ФСБ РФ. Його було проінструктовано про способи зв`язку з використанням месенджера «Телеграм» про місцезнаходження у м. Херсоні проукраїнських активістів, військовослужбовців ЗСУ, НОМЕР_5 бригади територіальної оборони, співробітників СБУ і учасників АТО (ООС). Він повинен був також збирати дані стосовно місцевих мешканців, які протидіяли російській окупації.

4.7.Копією медичної карти стаціонарного хворого № 1732/1099 на хворого ОСОБА_6 , який госпіталізований до лікарні 07.06.2022 року о 17.45 годин, з діагнозом під час госпіталізації: Наслідки перенесеної нейроінфекції у вигляді конвенситильного орахноїдиту.

4.8.Копією Виписного епікризу стаціонарного хворого № 1732 Миколаївського госпіталю, відповідно до якого ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_8 знаходився на стаціонарному лікуванні в хірургічному відділенні з 07.06.2022 року по 17.06.2022 року. Діагноз: Наслідки перенесеної нейроінфекції (2018 р. у вигляді конвекситального арахноїдиту, правобічної пірамідної недостатності, стійкого цефалгічного, вестибулоатактичного синдрому.

4.9.Інформацією щодо результатів перевірки Служби зовнішньої розвідки Департаменту інформації, відповідно до якого встановлено, що громадянин РФ ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , станом на листопад 2021 року був співробітником 9 Управління Департаменту оперативної інформації 5 Служби ФСБ РФ (основний підрозділ, відповідальний за український напрям). Згідно даних картки «Форма 1» (здобутої оперативним шляхом), використовує паспорт громадянина РФ № НОМЕР_1 , виданий 27.06.2001 року ОВД м. Бердська Новосибірської обл.; закордонний паспорт НОМЕР_6 , виданий 28.03.2017 року відділенням УФМС Росії по м. Москва, район Тверський; ідентифікаційний код - НОМЕР_14. Можливі електронні адреси: ІНФОРМАЦІЯ_2 , ІНФОРМАЦІЯ_9 , ІНФОРМАЦІЯ_10 ; сторінка в соціальній мережі «ВКонтакте» - ІНФОРМАЦІЯ_7. Адреса реєстрації: АДРЕСА_1 Автомобіль: KIA JF (Оптіма) 2018 року випуску, д.н. НОМЕР_7 , VIN: НОМЕР_8 . Дружина - ОСОБА_15 , ІНФОРМАЦІЯ_11 сторінка в соцмережі «Однокласники» - ІНФОРМАЦІЯ_18. Брат - ОСОБА_16 , ІНФОРМАЦІЯ_12 , сторінка в соціальній мережі «Однокласники» - ІНФОРМАЦІЯ_22 Дружина брата - ОСОБА_17 , ІНФОРМАЦІЯ_11 , ідентифікаційний код: НОМЕР_9 , мобільні номери телефонів: НОМЕР_10 , НОМЕР_11 , електронна адреса: ІНФОРМАЦІЯ_13 , можлива адреса реєстрації АДРЕСА_12. Племінник - ОСОБА_18 , ІНФОРМАЦІЯ_14 , мобільний номер телефону НОМЕР_12 . Батьки - ОСОБА_19 та ОСОБА_20 .

4.10.Копією «Форми - 1» на ОСОБА_3 , мовою оригіналу: ОСОБА_21 . Источник информации СПО СК: АС «Российский паспорт» на 8 аркушах.

4.11.Протоколом огляду від 03.01.2023 року, який проведений Начальником 1 сектору 5 відділу 7 управління ДВКР СБУ, за участю спеціаліста оперуповноваженого 2 сектору 5 відділу 7 управління ДВКР СБУ. Оглядом встановлено: З використанням Інтернет-браузерів «Opera» та «Google Chrome» було проведено огляд російських Інтернет видань та сайтів правових фондів. Пошук відбувався за установчими даними « ОСОБА_21 ». В ході огляду однієї зі сторінок за електронною адресою https://docs.cntd.ru/document/465706156 - підтверджено факт роботи ОСОБА_3 в Управлінні Федеральної служби безпеки РФ на посаді начальника одного із підрозділів.

4.12.Протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.01.2023 року, відповідно до якого старший слідчий-криміналіст СВ ІНФОРМАЦІЯ_21 в період часу з 11 години 33 хвилини до 11 години 38 хвилин у приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_23, пред`явив свідку ОСОБА_14 чотири фотокартки із зображенням осіб чоловічої статті, які не мають суттєвих відмінностей. Свідок повідомив, що зможе впізнати співробітника ФСБ РФ, з яким свідок спілкувався два рази, коли зазначений співробітник незаконно провадив обшуки у квартирі свідка та ОСОБА_6 у м. Херсоні під час окупації. Зможе впізнати особу за зростом, худорлявим обличчям, з вираженими вилицями, прямим носом, чорним широким бровам та чорному волоссю. Серед пред`явлених осіб, свідок впізнав чоловіка під № 3 (ОСОБА_3), яким незаконно проводив обшуки за місцем проживання свідка та ОСОБА_6 під час окупації м. Херсона. Під час впізнання застосовувався відеозапис.

4.13.Протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 28.02.2023 року, відповідно до якого старший слідчий-криміналіст СВ ІНФОРМАЦІЯ_21 в період часу з 14 години 37 хвилини до 14 години 43 хвилин у приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_23, пред`явив потерпілому ОСОБА_6 чотири фотокартки із зображенням осіб чоловічої статті, які не мають суттєвих відмінностей. Потерпілий повідомив, що зможе впізнати особу, яка перебуваючи у м. Херсоні представлялась співробітником ФСБ РФ на ім?я « ОСОБА_22 », «ОСОБА_22», під керівництвом останнього здійснювалося незаконне затримання потерпілого представниками РФ; крім того « ОСОБА_22 » проводив бесіду з потерпілим та надавав вказівку військовослужбовцям РФ застосовувати до ОСОБА_6 фізичну силу. Зможе впізнати вказану особу за зростом 175-180 см., охайна борода, овальне, витягнуте, худе обличчя, невеликі акуратні вуха, прищурені очі. Серед пред`явлених осіб, потерпілий ОСОБА_6 впізнав чоловіка під № 3 (ОСОБА_3), на ім?я « ОСОБА_22 », « ОСОБА_22 », під керівництвом якого здійснювалося незаконне затримання потерпілого представниками РФ, крім того « ОСОБА_22 » проводив бесіду з потерпілим та надавав вказівку військовослужбовцям РФ застосовувати до ОСОБА_6 фізичну силу. Під час впізнання застосовувався відеозапис.

4.14.Протоколом огляду від 02.03.2023 року, відповідно до якого старший слідчий-криміналіст ІНФОРМАЦІЯ_21 в присутності потерпілого ОСОБА_6 провів огляд квартири АДРЕСА_5 . Під час огляду встановлено наступне. Вхідні двері до тамбури перед входом до квартири пошкоджені в області ручки і замку. Вхідні двері до квартири також пошкоджені біля замку. Такі пошкодження здійснили зі слів ОСОБА_6 , 31.03.2022 року військовослужбовці РФ. Оглянуто приміщення кухні, де зі слів ОСОБА_6 до нього застосовували фізичну силу. У приміщенні кухні знаходилась кава машина «Делонгі», яка зникла 31.03.2022 року після проведення військовослужбовцями РФ незаконного обшуку, під час якого також зникла частина посуду та алкоголь. На балконі із сейфу військовослужбовці вилучили пневмо-гвинтівку, штик-ніж часів Другої Світової війни, грошові кошти, які лежали у конвертах, пістолет «ПМ-РФ», велосипед, а також мангал, який знаходився у шафі. У приміщення кімнати (зали) військовослужбовцями був викрадений годинник «Longines». З кімнати сина військовослужбовцями РФ були викрадені системний блок, навушники та гіроскутер. З спальної кімнати 31.03.2022 року військовослужбовцями РФ з валізи були викрадені 5 (п`ять) тисяч доларів і 1 (одна) тисяча Євро; з шафи викрадені ноутбук «Samsung», ноутбук «Asus», відеокамеру, два фотоапарати.

Під час огляду жодних предметів і документів не вилучалось. Проводилось фото і відео фіксація слідчої дії.

4.15.Протоколом проведення слідчого експерименту від 02.03.2023 року, відповідно до якого старший слідчий-криміналіст СВ ІНФОРМАЦІЯ_21, за участю потерпілого ОСОБА_6 за адресою АДРЕСА_10 , провів слідчий експеримент, під час якого потерпілий показав, як та за яких обставин до нього було застосовано фізичне насилля. Слідча дія фіксувалась на відеозапис.

Під час слідчої дії, потерпілий ОСОБА_6 показав, що 31.03.2022 року йому зателефонувала дружина та повідомила, що в них гості. Він зрозумів, що це військові збройних сил Російської Федерації. В подальшому він дізнався, що це були співробітники ФСБ РФ. По телефону вони йому повідомили, що якщо він не приїде, то більше ніколи не побачить свою дружину та сина. Він зробив деякі дії та одразу ж поїхав додому. Під`їхавши на вул. Кримську, неподалік від свого багатоквартирного будинку, він побачив на відстані військових збройних сил РФ. Вони наказали зупинитись, при цьому тримали автомати в руках с прицілом на нього. Далі вони давали команди йому, як себе поводити, щоб вони його не вбили. Після цього обшукали. Не знайшовши зброї, вони повели його до будинку, до його квартири. Військові його супроводили до квартири, під конвоюванням. Зайшовши до квартири, він побачив, що двері у тамбур відчинені, замок зламаний. Так само були відкриті двері до квартири. В квартирі речі були перевернуті і складалось враження, що відбувся у квартирі обшук. У квартирі їх зустрів чоловік, який представився ОСОБА_9 , старшим групи офіцер ФСБ РФ. Він запевнив, що немає чого переживати, він поставить декілька питань і все. Вони зайшли на кухню, де і присіли на стільці. Перед ним сів ОСОБА_9 , поряд стояв, ще один військовий і один стояв в коридорі. ОСОБА_6 не дали побачитись з дитиною та жінкою, пояснивши, що все буде добре і все залежить від того, як він буде відповідати на його питання. ОСОБА_9 почав ставити питання, однак відповіді ОСОБА_6 його не задовольнили. Тоді він звернувся до військового, який стояв поряд, сказавши поясни йому як треба відповідати і вказаний військовослужбовець почав наносити удари по ОСОБА_6 . Бив руками в область тіла та автоматом по нозі. На руках військовослужбовця були тактичні рукавички з пластмасовими наконечниками на кісточках. Відповідно наслідки від ударів він дуже сильно відчував. Задавши ще декілька питань і не отримавши бажаних відповідей, ОСОБА_9 наказав забирати його в інше місце, де він все розкажіть. Декілька військовослужбовців підбігли до нього, вибили стілець, підняли, нанесли ще множені удари в різні частини тіла, декілька разів вдарили головою об стіну, та завівши назад руки зчепили їх мотузкою. Зчеплення було настільки сильним, що кров перестала поступати в зап`ястя рук. З часом, руки його не оговтались від такого знущання, оскільки він і досі відчуває оніміння в руках. Виводячи його з квартири, вони продовжили наносити по ньому множенні удари руками та ногами. На голову при цьому наділи темну шапку для того, щоб він не бачив маршрут руху та місце його находження. Його погрузили в мікроавтобус. В автобусі ОСОБА_9 також задавав йому питання, де проживають військовослужбовці ЗСУ. Він вирішив такої інформації не надавати, однак при цьому для того, щоб вижити намагався давати ухильні відповіді. В процесі руху містом Херсон, ОСОБА_6 намагався показувати місця, де він зустрічався з певними особами. Зрозумівши, що ОСОБА_6 їх обманює, ОСОБА_9 почав погрожувати фізичним знищенням його. Далі його відвезли в якесь приміщення, де продовжили допит. Під час допиту наносили сильні удари в область голови зброєю, в область тулуба руками, в область ніг зброєю. В телефоні, коли знайшли відомості, про колону танків збройних сил РФ, яка була знищена, вони зі словами помсти за знищену колону штовхнули його на підлогу та почали всі разом бити. Далі ним проводили профілактичні заходи з вербовки, даючи можливість зрозуміти, що якщо він погодиться на співпрацю, то з ним та його сім`єю все буде добре. Йому пропонували посаду головним військовим комісаром області при окупаційній владі, однак ОСОБА_6 відмовився та пояснював, що він залишився в м. Херсон тільки тому, що вважав, що не представляє жодної небезпеки та жодного інтересу для збройних сил РФ. Він також показав, що є інвалідом і не бажає займати будь-які посади. Однак чомусь його сприйняли, як англійського шпигуна. Далі вони повідомили, що треба погоджуватись і він погодився на співпрацю, при цьому наміру на зраду держави не мав, а лише бажав таким шляхом врятувати себе та свою сім`ю. Далі зайшов знову ОСОБА_9 і після попередньої розмови, запропонував написати заяву про співробітництво з Федеральною службою безпеки Російської Федерації. Написавши відповідну заяву, ОСОБА_6 передав її ОСОБА_9 . Останній, коли отримав заяву, зняв балаклаву з обличчя і ОСОБА_6 побачив його без перешкод. Лице овальне, витягнуте з бородою. Раніше за часом він його впізнав, як ОСОБА_3 . Після цього його знову вивели і шапкою на голові з приміщення і на автомобілі відвезли до кута вулиць Української та Київської, де відпустили. Попередньо повідомили, щоб він нічого з приводу його допиту нікому не говорив.

4.16.Копією Довідки № 1290 за підписом Заступника командира в/ч НОМЕР_13 з медичної частини-начальник частини, відповідно до якої підполковник ІНФОРМАЦІЯ_6 ОСОБА_6 звертався за медичною допомогою у в/ч НОМЕР_13 07.04.2022 року з приводу: ЗЧМТ, струс головного мозку, забій поперекової ділянки праворуч, забій правої нирки, забій грудної клітки ліворуч, забій лівої гомілки.

4.17.Листом СБУ Департаменту військової контррозвідки 7 управління 5 відділу від 23.03.2023 року № 17/7/5-450. Встановлено, що ОСОБА_3 станом на час тимчасової окупації території м. Херсону та області є співробітником 9 Управління Департаменту оперативної інформації 5 служби ФСБ РФ (основний підрозділ відповідальний за український напрямок). До функціональних обов`язків ОСОБА_3 під час перебування на ТОТ м. Херсон входило встановлення місця проживання діючих військовослужбовців ЗСУ та тих, які приймали участь у проведенні АТО/ООС на Сході України і стримання російської агресії. Крім того, до обов`язків ОСОБА_3 входило затримання громадян України вказаної категорії, їх вербування та долучення до негласного апарату ФСБ РФ, з метою їх подальшого використання проти України. Разом з тим, за оперативними даними стало відомо, що після деокупації м. Херсон, у вказаному вище підрозділі ФСБ РФ була проведена ротація, після чого ОСОБА_3 повернувся на територію РФ.

4.18.Довідкою щодо перевірки особи за системою пошуку «OSINT» від 15.09.2025 року, відповідно до якої співробітник СБУ за результатами проведених заходів ідентифікував співробітника 9-го управління 5-ї служби ФСБ РФ, громадянина РФ - ОСОБА_24 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , який народився в м. Бердськ Новосибірської області РФ; РНОКПП РФ НОМЕР_14 , паспорт громадянина РФ № НОМЕР_1 від 27.06.2001 року (ОВД г. Бердськ, Новосибірської області). Відомі місця проживання: АДРЕСА_1 ; АДРЕСА_2 ; АДРЕСА_3 ; АДРЕСА_4 ; мобільний телефон НОМЕР_2 , НОМЕР_3 , НОМЕР_4 . Сторінка в соціальній мережі «ВКонтакте» - ІНФОРМАЦІЯ_19.

Встановлено також, що він має двох дітей: сина - ОСОБА_25 , ІНФОРМАЦІЯ_16 та доньку ОСОБА_26 , ІНФОРМАЦІЯ_17 . Має брата ОСОБА_27 , ІНФОРМАЦІЯ_12 .

Головною інформацією, яка надана у довідці є фотокартки ОСОБА_21 , які досить чітко, об`єктивно та у часовому проміжку відображають обличчя останнього. Так окрім службового фото, яке очевидно отримано з особової справи співробітника ФСБ, військова контррозвідка змогла отримати фото ОСОБА_21 з приватного заходу вже у віці приблизно 35-40 років, та фото наближене до сучасного віку особи 45 років. Вказані фотокартки кольорові, з досить чітким зафіксованим образом обличчя. Тобто можливо у часовому розвитку прослідкувати зміни обличчя. Світлі очі (можливо зелені, можливо голубі); світлі, густі брови; коротке світле волосся на голові (зачіска схожа на мілітарі); прямий трохи розширений ніс; пухлі губи (верхня губа дещо менша за нижню); дещо округле обличчя, з елементами витягнутого обличчя. На фото приблизно 45 років, на обличчі з`явились елементи зміни мікровиразів біля носу, очей та роту, що свідчить про вікові зміни (риси обличчя, дещо опустились). Підборіддя майже не змінилось і представляє собою гладку і рівну трохи округлу форму.

Ідентифікація ОСОБА_21 за вказаними документами здійснена переконливо. Потерпілий ОСОБА_6 в судовому засіданні 25.09.2025 року оглянувши вказані фотокартки та надані документи, що ідентифікують особистість, стверджувально зазначив, що впізнає вказану особу, як людину, яка вчинила у відношенні нього воєнні злочини, надавав накази на катування, знущання, побої, мордування, спричинення тілесних ушкоджень та на нелюдське ставлення, спонукав до зради держави України, проводив незаконний обшук та викрадення його особистого майна.

II.Експертизи.

4.19.Висновком судово-медичної експертизи № 65 від 16.03.2023 року у відношенні потерпілого ОСОБА_6 , відповідно до висновків якої: Відповідно до довідки № 1290 ОСОБА_6 звертався за медичною допомогою у в/ч НОМЕР_13 07.04.2022 року з приводу: ЗЧМТ, струс головного мозку, забій поперекової ділянки праворуч, забій правої нирки, забій грудної клітки ліворуч, забій лівої гомілки. У відповідності до пункту 4.6. «Правил судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень» даний діагноз не підтверджений об`єктивними даними та не може бути врахований при оцінці тілесних ушкоджень. При освідуванні судмедекспертом, у ОСОБА_6 виявлені рубці потиличної ділянки голови та лівої гомілки, які являються наслідком заживлення ран, які виникли за 6-12 місяців до проведення освідування, відносяться до легких тілесних ушкоджень, що викликали короткочасний розлад здоров`я. Не виключено, що дані рани виникли від травматичних дій тупими предметами 31.03.2022 року, під час його незаконного утримування. Діагнози, які наявні в інших внесених медичних документах ОСОБА_28 , являються хронічними захворюваннями. Об`єктивних даних, які б дозволили стверджувати, що ці захворювання являються травматичними, або посттравматичними, немає.

4.20.Висновком амбулаторної судово-психологічної експертизи № 027/03.2023, яка проведена Державною установою «Інститут психіатрії, судово-психіатричної експертизи та моніторингу наркотиків МОЗ України» у відношенні потерпілого ОСОБА_6 , відповідно до висновків якої: 1.Для потерпілого ОСОБА_6 дії співробітників Федеральної Служби Безпеки РФ та військових РФ, які полягали у незаконному утриманні, застосуванні фізичного насильства та погроз (умови утримання та характер тілесних ушкоджень та погроз відповідно до матеріалів кримінального провадження), у період часу 13:30 до 21:00 31.03.2022 року носили психотравмувальний характер. 2.Дії співробітників Федеральної Служби безпеки РФ та військових РФ, у період часу з 13:30 до 21:00 31.03.2022 року спричинили потерпілому ОСОБА_6 страждання (моральну шкоду) - викликали у ОСОБА_6 стан гострого стресу. 3.Страждання потерпілого ОСОБА_6 носили характер гострого стресу, мали помірний ступінь прояву; були короткочасними (ситуативними).

5.Оцінка доказів судом.

I.Питання об`єктивних елементів кримінального правопорушення.

5.1.Винятковість даного провадження полягала в тому, що на початку провадження дуже важко було визначити особу яка вчинила дані кримінальні правопорушення. Ідентифікація особи обмежувалась відсутністю вихідної інформацією, оскільки як зазначено вище у вироку, вчинення даних воєнних злочинів мало місце в умовах неочевидності. Після встановлення ОСОБА_3 , як суб`єкта вчинення правопорушення, для сторони обвинувачення постало питання доказування дій вказаної особи поза розумним сумнівом, перед незалежним і неупередженим судом.

5.2.Дії ОСОБА_3 , мали свій вираз у формі нападу на цивільну особу потерпілого ОСОБА_6 , пограбування майна потерпілого і конфіскацію такого майна не для воєнних цілей, жорстоке поводження з потерпілим, незаконне його утримання, застосування до нього тортур і катування. Виконуючи роль рук загарбника, ОСОБА_3 діяв не тільки усвідомлено, про що свідчать його активні дії направлені на отримання інформації від потерпілого ОСОБА_6 , але й послідовно і методично, що свідчить про неабияку організованість та спланованість дій особи в умовах широкомасштабного вторгнення військ РФ на територію України. Наприклад, пошук ОСОБА_6 відбувався цілеспрямовано, як колишнього військового. У руках ОСОБА_3 , коли він вже захопив потерпілого, був відповідний список осіб, яких він відшукував в м. Херсон. Прийшовши до житла ОСОБА_6 , він захопив родину ОСОБА_6 , погрожуючи їм розправою, однак розуміючи, що ОСОБА_6 переховується в м. Херсон. Шляхом шантажу, він виманив на зустріч потерпілого ОСОБА_6 . Тобто вдала організованість та обізнаність про військових осіб та співробітників правоохоронних органів, на фоні ефективних дій із захвату відповідних фізичних цілей, свідчать про підготовленість ОСОБА_3 до захоплення українських територій та необхідну для української міста Херсон від української влади.

5.3.Інтенція дій ОСОБА_3 , занадто вдало прослідковується в тих актах волі, що повідомлені потерпілим та свідками у даному провадженні. І таким діям неможливо надати подвійного тлумачення.

5.4.Даючи аналіз показанням потерпілого ОСОБА_6 , судом встановлено, що потерпілий надавав переконливі, зв`язані між собою інформативні свідчення щодо обставини життя, які відбувались з ним. Його розповідь не була обтяжена зайвою інформацією чи відомостями, які не узгоджуються з фактичними обставинами правопорушення. Мова ОСОБА_6 була виважена і щодо деталей подій досить природна. Тобто передаючи події, які стосувались насилля над потерпілим, його катуванням можливо було почути і побачити справжні переживання, хвилювання та певне збудження у голосі. Факти розстрілу, ОСОБА_6 намагався описати як епізод, що сильно відобразився на загальному сприйнятті навколишнього середовища.

5.5.Деякі інциденти, що описані ОСОБА_6 показують серйозність намірів ОСОБА_3 та інших військових РФ у питаннях нападу на цивільних осіб, пошуку військових та осіб серед керівного складу Херсонської області. Так, катування відбувались саме з метою отримання необхідної інформації. Застосування тортур мало цілісний, упорядкований характер. Послідовність дій, ОСОБА_3 полягало у комбінації висловів та фізичного насилля. Мова ОСОБА_3 була виважена і позбавлена емоційного забарвлення. Холоднокровність висловлювань з елементами погроз, твердження і висловлювання аргументів позбавлені будь-якої пристрасті. В умовах повного контролю над фізичним тілом потерпілого та атакуючи свідомість останнього, погружаючи його у страхи розправи над сім`єю, а також втрата віри у рятування власного життя, відіграло вирішальне значення на вибір ОСОБА_6 . Останній погодився на співпрацю з ОСОБА_3 , для того, щоб врятувати власне життя і життя родини.

5.6.Інформативність його свідчень, на фоні деталей фактичних обставин, а також деталізований опис ОСОБА_3 , свідчить про той факт, що ОСОБА_6 набув такий жахливий досвід не штучно або у фальшивий спосіб. Навпаки, така яскрава натуральність в його свідченнях, яскрава підтверджує всі небезпечні години і дні, які він пережив в окупації м. Херсона.

5.7.Переслідування ОСОБА_6 під час вже його знаходження в м. Миколаєві, також підтверджує значимість його як особи, яка обізнана вже у певних відомостях наданих йому ФСБ, під час вербування ОСОБА_3 .

5.8.Підстав ставити під сумнів показання ОСОБА_6 немає. Не існує жодної недовіри в тому, що події розгортались саме за хронологією викладеною потерпілим та за участі саме ОСОБА_3 . Безпосередня близькість з обвинуваченим під час допиту та тортур, тривалість таких дій, передбачають тісний контакт з обличчям ОСОБА_3 , що надавало можливість ОСОБА_6 запам`ятати не тільки загальні риси зовнішності, але і деталі різних виразів лиця обвинуваченого.

5.9.Переконливим на думку суду, стали докази, які надані військовою контррозвідкою щодо ОСОБА_3 і його зовнішності станом на день ухвалення вироку. Потерпілий ОСОБА_6 при огляді таких фотознімків впевнено заявив, що з урахуванням часу, він може впізнати ОСОБА_3 , як особу яка керувала його викраденням та вивезенням до невстановленого місця, його катування та тортур, а також викрадення приватного майна.

5.10.Свідок ОСОБА_7 , підтвердила спочатку факт незаконного вторгнення до її квартири, погрози фізичною розправою їй та дитині, виманювання шляхом погроз її чоловіка ОСОБА_6 до місця знаходження співробітників ФСБ, а також викрадення чоловіка і його катування в невідомому місці. Свідок також підтвердила, що співробітники ФСБ проводили незаконний обшук у квартирі та викрали її майно. Незважаючи на той факт, що ОСОБА_7 не впізнає жодної особи з військових РФ, які здійснили напад, вона підтвердила сам факт нападу, викрадення чоловіка і застосування насилля над ним.

5.11.У ланцюжку існуючих доказів, показання ОСОБА_7 підтверджують свідчення потерпілого ОСОБА_6 , доводячи, що факти викладені останнім мають місце саме у такому розвитку подій, що зазначаються очевидцями. Що сумнівів у достовірності таких показань немає. Що відомості надані ним у суді заслуговують на увагу і можуть бути оцінені у сукупності з іншими даними як достовірні, належні та переконливі щодо фактичних обставин вчинених ОСОБА_3 правопорушень.

5.12.Показання свідка ОСОБА_13 підтверджують, інформативність свідчень потерпілого ОСОБА_6 в частині того факту, що до квартири, де мешкав останній прийшли військові Російської Федерації, фактично захопили у заручники дружину та неповнолітнього сина і вимагали приїзду ОСОБА_6 до них. Останній, після прийняття заходів на знищення відомої йому інформації, направився до них. Тобто, вказані покази підтверджують факт створення умов ОСОБА_3 для отримання доступу до потерпілого у будь-який спосіб. Відповідно є очевидним, що подальші дії військових РФ були пов`язані із можливістю доступу до необхідної інформації, якою володів ОСОБА_6 , в тому числі і його катування і тортури задля досягнення необхідного їм результату.

5.13.Свідок ОСОБА_14 , будучи сусідом потерпілого, так само підтвердив показання ОСОБА_6 , в частині розшуку останнього співробітниками ФСБ РФ і затримання його.

5.14.Жодний свідок не бачив обличчя співробітника ФСБ та інших військових, оскільки вони були у масках.

5.15.На думку суду, показання перелічених свідків за своїм змістом є переконливими. Вони не мають будь-якого забарвлення, або заангажованості, які б показували упередженість по відношенню до ОСОБА_3 . Жодних перебільшень, або навпаки будь-яких недомовок їх показання не містять. З змістом показання були як послідовні, так і розумно наповнені змістовною доказовою інформацією, в межах тих подій, очевидцем яких вони були.

5.16.Далі, звертаючи увагу на документи докази, в тому числі докази OSINT, судом враховано, що Служба Безпеки України та військова контррозвідка, здійснила вичерпних заходів на встановлення, як місця знаходження обвинуваченого, співробітника ФСБ, так і на факт актуальної зовнішності обвинуваченого і його сповіщення про дату, час і місце судового розгляду.

5.17.В цій частині, суд зазначає, що не має підстав ставити під сумнів отриману інформацію, оскільки відомості містять дані в тому числі із загально доступних сайтів з мережі Інтернет. Інформація перевірена та має своє підтвердження в судовому засіданні потерпілим.

5.18.Важливим для цілей даного провадження є також проведена грунтована робота військовою контррозвідкою СБУ, які після детального опитування ОСОБА_6 , змогли ретроспективно відтворити картину подій, що відбулась з потерпілим та спромоглись змоделювати з отриманих образів обличч керівника-нападника, представника ФСБ РФ, якого в подальшому було ідентифіковано як ОСОБА_3 . Далі під час відповідних заходів було встановлено, що ОСОБА_3 є співробітником одного з підрозділів Управління Федеральної служби безпеки РФ.

5.19.Впізнання, проведене відповідно до вимог ст. 228 КПК, підтвердило висновки слідства щодо ідентифікації особи ОСОБА_3 , як керівника військової групи, що проводила заходи на території м. Херсона з пошуку і знищення українських військовослужбовців та правоохоронців.

5.20.Слідчий експеримент надав можливість суду переконатись у справжності свідчень ОСОБА_6 , оскільки безпосереднє сприйняття подій на місці, ілюзорно демонструє не тільки пригоду але й обстановку в якій відбувався напад на права і свободи людини.

5.21.Таким чином, досліджені докази досить змістовно показують не тільки наміри, але й порядок дій обвинуваченого. Дуже часто відсутність прямих доказів призводить до припущень в оцінці фактів і обставин, що підлягають доказуванню. Однак у даному провадженні, докази не надають права н два тлумачення. У виробленні переконання про винність обвинуваченого ОСОБА_3 , суд зважав як на джерела доказової інформації, так і на її зміст. Суд оцінював також поведінку потерпілого, свідків, їх здатність висловлювати свої думки, інтонацію та спосіб передачі думок, емоційну складов особи у залі суду. Окремо обговорювалось питання належності повідомлених фактів і їх відношення (опосередковане чи пряме) до головного доказового факту у провадженні. Суд намагався оцінити значення інформації для кожної сторони у провадженні, щоб не допустити будь-якої упередженост під час дослідження доказів. Сторона захисту досить активно приймала участь у дослідженні доказів, намагаючись отримати доказову інформацію на користь обвинуваченого.

5.22.Дії ОСОБА_3 мали свій вираз у формі вторгнення на суверенне територію України. Під керівництвом очолюваною ним військової групи здійснював пошук військовослужбовцем та правоохоронців української влади. Здійснив примус родини ОСОБА_6 , з метою виявити самого потерпілого т отримавши його, здійснив нападу на нього, вчинив незаконне утримання особи, жорстоке поводження та застосування тортур і катування по відношенню до ОСОБА_6 . Після цього провівши незаконний обшук, вчинив пограбування цивільних осіб і конфіскацію приватного майна

5.23.Оскільки суд позбавлений можливості вислухати правову позицію обвинуваченого, суд компенсуючи можливості сторони захисту припустив, які можливі варіанти захисту у даному провадженні. Так, суд вважає, що основною лінію захисту повинна була стати думка, що ОСОБА_3 заперечува би свою участь у таких діях під час окупації м. Херсона, що він взагалі був у м. Херсон під час окупації і що потерпілий обмовляє його. Натомість розумних підстав для обмови просто не існує, оскільки ОСОБА_6 до широкомасштабного вторгнення не знав ОСОБА_3 . Не існує жодних розумни припущень, що ОСОБА_6 , або не впізнав, або помилився у своїх свідченнях щодо суб`єкту нападу. Переконливість показів потерпілого, індивідуальність історії, яка ним повідомлена, з численними деталями подій, що відбувались з ним не залишають думки про існування штучно створени показань особи.

5.24.Сторона захисту під час судового розгляду розумно не показала, які підстави у потерпілого обмовляти обвинуваченого. Для такої позиції необхідно, щоб потерпілий не просто був у неприязних стосунках з обвинуваченим, але й майже ненавидів його, для того, щоб умисно завдати шкоди Оскільки обвинувачення є в особливо тяжкому злочині, санкція статті передбачає серед іншого максимальне покарання у вигляді позбавлення волі на строк 12 років. Відповідно, обмовляючи людину у такому тяжкому злочині, будь-яка людина повинна розуміти наслідки. Як зазначено вище, підста вважати що ОСОБА_6 обмовив обвинуваченого немає. Разом з тим, на спростовування даного питання, призводить до думки про правдивість тверджень потерпілого у відношенні обвинуваченого.

5.25.Таким чином, суд робить висновок про винність обвинуваченого не на підставі ефемерних спонукань, а на підставі твердих переконань, що саме ОСОБА_3 був присутній у м. Херсон під час його окупації військами РФ, у складі спеціальної групи військових; саме ОСОБА_3 керував заходами виявлення ОСОБА_6 у захопленому місті і шляхом шантажу та погроз виманив його з місця переховування; саме ОСОБА_3 незаконно затримав ОСОБА_6 , незаконно допитував та надав наказ на здійснення катування і тортури у відношенні потерпілого; саме ОСОБА_3 віддав наказ на незаконни обшук і самостійно приймав участь у такому обшуку приватного житла ОСОБА_6 . Викрадення та пограбування приватного майна, відбулось безпосередньо під керівництвом ОСОБА_3 . Суд стверджує, що ОСОБА_3 , будучи співробітником ФСБ проводив пошуково - знищувальну операцію н території м. Херсона під час його окупації і таким чином знищував українську владу на українській землі, намагаючись утвердити незаконну владу Російської Федерації на тимчасово окупованій території України в Херсонській області. Це і стало предметом даного судового розгляду, наслідком якого є даний обвинувальний вирок. Вказані дії об`єктивно свідчать про порушення Кримінального Закону України.

II. Питання умислу, мотивів, мети правопорушення.

5.26.Даючи оцінку діям ОСОБА_3 , суд стверджувально зазначає, що безсумнівно він усвідомлював суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачав їх суспільно небезпечні наслідки і бажав їх настання. Воля та намір є суттєвими умовами будь-якого злочину. У даному випадку сам зміст ді ОСОБА_3 у вигляді нападу на цивільне населення, на жорстоке поводження, на катування та тортури не залишають думки на подвійне тлумачення.

5.27.Мотивом даного злочину стала сукупність факторів свідомості і ідейних переконань особи, а саме: потреба вислужитись, бажання догодити керівництву; ненависть пов`язана з бажанням знищити українську націю, українську державність; відчуття зверхності та виключності власної московськ національності; несприйняття інакодумців і нетерпимість до світогляду іншої людини; зневага української культури та української ідентичності. Тобто у даному випадку ворогом був не тільки і не стільки режим Московської держави, а конкретні московські агенти, які на догоду хазяїну здатн знищити будь-яку особу і будь-яку культуру.

5.28.Метою дій ОСОБА_3 є захоплення суверенної держави Україна та знищення української державності. Українців як нації для московських царів і рабів очевидно не існує.

6.Обставини, які пом`якшують або обтяжують покарання.

6.1.Обставин які пом`якшують покарання обвинуваченого судом не встановлено.

6.2.Обставин, що обтяжують покарання обвинуваченого судом також не встановлено.

7.Мотиви призначення покарання.

7.1.Переходячи до питання виду та строку покарання, суд оцінює як особу обвинуваченого так і фактичні обставини вчиненого.

7.2.Особистість обвинуваченого свідчить про наступне. Так, ОСОБА_3 знаходиться у віці 45 років. Народився та виріс в м. Бердськ, Новосибірської області Російської Федерації. Є громадянином Російської Федерації. Має вищу освіту. Є співробітником 9 Управління Департаменту оперативно інформації 5 служби Федеральної служби безпеки РФ. Мешкає на території РФ де і в теперішній час переховується.

7.3.Фактичні обставини правопорушення, як зазначено вище стосуються воєнних злочинів, коли людина своїми діями створює виняткову суспільну небезпеку пов`язану із майже непоправною шкодою для держави Україна та для її громадян. Мова іде, як про незалежність держави, так і зазіхання н територіальну цілісність і недоторканність, а також про завдання шкоди державній безпеці України, у вигляді знищення українських органів влади, знищення українських громадян, катування і тортури українських громадян, пограбування приватного майна.

7.4.Суд враховує дії обвинуваченого їх характер та зміст, який мав прояв у виконанні організаційних і контрольних функцій пов`язаних з вторгненням на українську територію, захоплення української землі, пошук українців пов`язаних з військовими цілями та правоохоронними заходами.

7.5.В теперішній час, війна, яка продовжується вже майже чотири роки, підтверджує думку, що вище керівництво Московської держави не визнає суверенітету і незалежності України. Щоденні обстріли всіх міст і територій України, на фоні військових атак, підтверджують прямі наміри влади РФ зруйнувати Україну, як незалежну державу.

7.6.Дії ОСОБА_3 красномовно підтверджують саме такий розвиток подій і доводять, що наміри останнього було зловмисні, організовані та професійно сплановані.

7.7.Коли ми кажемо про покарання, ми завжди дуже жорстко оцінюємо вчинок особи, співставляючи його не тільки із законом і наслідками для суспільства, громади, людини, однак і з можливими наслідками такого покарання для інших на майбутнє. У багатьох філософів світу ми можемо побачити що покарання більше необхідне майбутньому, ані ж минулому. «…при помсті або покаранні потрібно мати на увазі не шкоду в минулому, а благо в майбутньому; інакше кажучи, накладати покарання можна лише з метою виправити злочинця чи щоб інші люди, залякані його покаранням, стал краще»3. Мотивуючи свою думку, англійський філософ ОСОБА_29 зазначав, що правильність цієї вказівки підтверджується насамперед тим, що кожен відповідно до природного закону зобов`язаний прощати іншим, отримавши гарантію на майбутнє…. Крім того, помста, якщо вона має на увазі лише торжество і задоволення самолюбства, абсолютно безцільна, оскільки має на увазі тільки минуле, мета ж - завжди в майбутньому, а все, що не має мети безглуздо. Таким чином, природний закон нам велить при помсті звертати погляд не назад, а вперед. Порушення цього закону зазвича називається жорстокістю.

7.8.Є очевидним, що призначення покарання - дуже індивідуальна дія, яка як правило залежить від багатьох факторів, в тому числі і власне від особистих характеристик суддів як людей. Це навіть не стільки освіта, скільки власне вихованість, людські якості та морально-етичні погляди на життя т на суспільні відносини. «Думка не може нам вказати, якому саме покаранню має бути піддана особа, яка вчинила той чи інший злочин, для цього необхідні позитивні визначення»4.

7.9.Оцінюючи дії ОСОБА_3 , суд враховує, що останній в силу своєї підготовки та навичок диверсійної та розвідницької діяльності, вчинив всі необхідні дії задля виявлення потерпілого ОСОБА_6 та під катуваннями і тортурами змусив останнього співпрацювати на московську владу задля зрад інтересів України.

7.10.Встановлено, що ОСОБА_6 зміг вижити, виключно завдяки вдачі та певному збігу обставин, власній винахідливості та кмітливості, ввівши в оману ОСОБА_3 . Знаходячись під владою військових РФ та відчуваючи на собі катування і тортури, ОСОБА_6 лише погоджуючись з діями і висловам ворога зміг зберегти собі життя. Погодження на співпрацю з ФСБ, стало тою відправною точкою, яка призвела його до врятування.

7.11.Зрозумівши, що ОСОБА_6 обманув його, ОСОБА_3 переслідував потерпілого навіть на території м. Миколаїв, куди він виїхав після окупації. Така завзятість, така цілеспрямованість у бажанні знищити іншу людину, тільки тому що той іншої нації, не може залишитись поза увагою будь-якого цивілізованого суспільства. І навіть, якщо зараз у суспільному просторі РФ переважають абсолютно ненависницькі висловлювання та думки щодо українців та України, це не змінює здорового та справедливого погляду на життя. Історія показує, що щира правда, завжди перемагає штучне зло.

7.12. ОСОБА_30 , висловив дуже цінну думку, з приводу моральних принципів, які оточують нас у повсякденному житті. «….моральні цінності - не безглуздий винахід старих моралістів. Вони тому і називаються цінностями, що без них неможливі ні подальший розвиток суспільства, ні щаслив життя». Атакуючи суверенну державу, такі «люди» створюють умови за яких знищується і свобода волі, думки та слова, і руйнуються цінності моралі. Відповідно такими діями розвиток суспільства в Україні руйнується, а тому і відповідальність повинна враховувати більш широкий спект суспільних відносин, що порушені завдяки діям обвинуваченого. Необхідно завжди боротись з тими, хто розпалює війну, оскільки порок розв`язує війну; чесноти ж воюють за справедливу справу.

7.13.Суспільна небезпека злочину у даному випадку полягає у заподіянні істотної шкоди колективному існуванню всіх людей на землі. При такому порядку речей співіснування держав, народів і націй ставиться під загрозу. У такий спосіб руйнується не тільки мир, але й безпека кожної нації Відповідно кримінальний закон, захищаючи загальнонаціональні цінності, встановлюючи досить суворе покарання, захищає не тільки внутрішньо національні інтереси, але й перш за все Верховенство право на міжнародній арені, серед цивілізованих націй.

7.14.Переходячи до обговорення питання виду та розміру покарання, суд вважає, що його необхідно призначити в межах встановлених у ч. 1 ст. 438 КК, яке буде пов`язане виключно із позбавленням волі. Підстав для застосування положень ст. 69 КК в особистості обвинуваченого суд не знаходить Не існує також підстав для застосування ст. 75 КК, оскільки самі властивості злочину та особистість обвинуваченого, не дають ґрунту суду для призначення покарання з іспитовим строком.

7.15.Повертаючись до ОСОБА_31 , суд відмічає, що таке покарання, за своїм змістом не буде проявом помсти, а стане справедливою сатисфакцією за порушене суспільне благо. Визначаючи такий вид та розмір покарання, суд мав на увазі лише загальну користь в майбутньому, яке буде мати вираз у безпеці кожного українця на власній землі. Окрім того, покарання буде необхідним і розумним стримуючим фактором від ітераційних дій інших осіб незалежно від національності та громадянства. Суд вважає, що у даному випадку мова не може йти про прощення в розумінні кримінального закону Прощення відбулось, шляхом не знищення фізично цієї людини під час бойових дій. При визначені покарання, суд також не мав на думці торжество і задоволення самолюбства. Правосуддя у даному випадку користувалось лише наявними і представленими стороною обвинувачення доказами, як були оцінені судом відповідно до процесуального закону з урахуванням міжнародної практики та принципів права. Відповідно жодної упередженості до ОСОБА_3 , під час судового розгляду не було, що в тому числі підтверджується тривалим строком судового розгляду, під час якого суд намагався всіляко сприяти стороні захисту, по-перше у сповіщені обвинуваченого про існуюче кримінальне провадження, по-друге у забезпечені можливості перевірити кожний доказ зібраний стороною обвинувачення проти обвинуваченого.

8.Мотиви ухвалення інших рішень щодо питань, які вирішуються судом при ухваленні вироку, та положення закону, яким керувався суд.

8.1.Процесуальні витрати у кримінальному провадженні, які пов`язанні із залученням експертів, відповідно до ст. ст. 118, 122, 126 КПК, належить покласти на обвинуваченого.

8.2.Вирішуючи питання щодо запобіжного заходу, судом встановлено наступне. Так, під час спеціального судового розгляду достеменно встановлено, що ОСОБА_3 перебуває на території Російської Федерації. Відповідно до останнього можливо застосування спеціальних положень КПК в частин обрання запобіжного заходу без особи, в порядку ч. 6 ст. 193 КПК.

8.3.У зв`язку із засудженням обвинуваченого ОСОБА_3 за вчинення злочину передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК та для забезпечення виконання вироку і оголошення обвинуваченого у міжнародний розшук, суд в порядку ч. 6 ст. 193 КПК вважає за необхідне обрати ОСОБА_3 запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Для застосування вказаного запобіжного заходу, суд надає дозвіл компетентним органам на затримання ОСОБА_3 незалежно від місця його знаходження та доставки до місця відбування покарання за вказаним вироком суду. Вирок суду в частині розшуку особи і його затримання повинен виконуватись у загальному порядку відповідними компетентними органами.

8.4.Ухвалюючи вирок, суд керується ст. ст. 370, 373, 374 КПК.

РЕЗОЛЮТИВНА ЧАСТИНА

1.1.Визнати ОСОБА_3 винним у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК та призначити йому покарання у вигляді позбавлення волі на строк 12 (дванадцять) років.

1.2.Початок строку відбуття покарання у вигляді позбавлення волі обвинуваченому ОСОБА_3 обчислювати з моменту законного затримання.

1.3.Затримати ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 негайно, незалежно від його місця знаходження з метою доставки до відповідної установи виконання покарань.

1.4.Обрати обвинуваченому ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , запобіжний захід у вигляді тримання під вартою до часу доставлення останнього до відповідної установи виконання покарань для відбування покарання.

1.5.Стягнути з ОСОБА_3 на користь держави процесуальні витрати на залучення експертів у загальній сумі 451 (чотириста п`ятдесят одну) гривню 68 копійок.

1.6.Вирок суду першої інстанції, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого КПК, якщо таку скаргу не було подано.

1.7.Апеляційна скарга на вирок суду, може бути подана протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Для особи, яка перебуває під вартою, строк подачі апеляційної скарги обчислюється з моменту вручення їй копії судового рішення.

1.8.Копія вироку негайно після його проголошення вручається обвинуваченому та прокурору та не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутнім в судовому засіданні.

С У Д Д Я:

ОСОБА_33 [1]ОСОБА_32 - шотландський філософ, «Трактат про людську природу» 1734 - 1737 р.р., Книга перша, Частина ІІІ Про знання і ймовірність, Глава 3 Чому причина завжди необхідна. Видавництво «Думка» М. 1966 р. Том 1 на 846 стр., С. 175.

[2]Ухвала Малиновського районного суду м. Одеси від 05.07.2024 року у справі № 521/8183/23, провадження № 1-кп/521/804/24

[3]ОСОБА_31, «Основ філософії» Про громадянина, Глава ІІІ «Про інші природні закони» 1658 р. Видавництво «Думка» М. 1964 р., Том 1 на 583 арк., С. 310.

[4]Вирок Малиновського районного суду м. Одеси від 12.04.2021 року Справа № 521/1042/21; провадження № 1кп/521/965/21. Висловлювання ОСОБА_35 «Філософія права» 1820 р., Розділ третій «Неправо», параграф 96, а. 144; Видавництво «Думка» 1990 р.

1 ОСОБА_32 - шотландський філософ, «Трактат про людську природу» 1734 - 1737 р.р., Книга перша, Частина ІІІ Про знання і ймовірність, Глава 3 Чому причина завжди необхідна. Видавництво «Думка» М. 1966 р. Том 1 на 846 стр., С. 175.

2 Ухвала Малиновського районного суду м. Одеси від 05.07.2024 року у справі № 521/8183/23, провадження № 1-кп/521/804/24

3 ОСОБА_31, «Основ філософії» Про громадянина, Глава ІІІ «Про інші природні закони» 1658 р. Видавництво «Думка» М. 1964 р., Том 1 на 583 арк., С. 310.

4 Вирок Малиновського районного суду м. Одеси від 12.04.2021 року Справа № 521/1042/21; провадження № 1кп/521/965/21. Висловлювання ОСОБА_35 «Філософія права» 1820 р., Розділ третій «Неправо», параграф 96, а. 144; Видавництво «Думка» 1990 р.